

TEKSTİL'de oynanan oyunlar ve Devrimci muhalefet

1973'LERDE TEKSTİL'DE DEVRİMCİ MUHALEFET

Sendikal hareketi içinde bulunduğ genel durum Tekstil Sendikası'nda da kendini gösteriyordu. Bu nu gören sosyalist gruplar ve o zamanlar Tekstil Sendikası'nda çalışan sosyalistler, 'Tekstil Sendikası'nu yarı yoldaından o güne kadar işçileri sömüren CHP'li gerici sendikacıların temellenmesi ve sosyalistlerin yönetime gelmesi ve sendikamın Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'e kalması için mücadelede girişmişler dir. Çinkü günün kavramlarıdır: sendikaları ancak sosyalistler bulnamdın kurartabilir, işçi sınıfına yararı örğütler haline getirebilirli. Ve ancak sosyalistler sendika yönetime geldiği zaman sendikalar işçilerin, emekçilerin mücadelede verebilecekleri en verimli kuruluş olabilirler.

Sosyalistlerin sendika içinde verimli mücadele doğru olduğu için hemen tabanda yankısun bulmuş ve sosyalistler sendika içinde doğru şubede yönetime girmişlerdir. Bu şubeler Topkapı, Çerkezköy, Mahmut Paşa ve Beyoğlu şubeleridir. Gerek muhalefetin yeni ve tecrübeli oluşu, gerekse eski yöneticilerin sendikal oyunlari çok iyi bilmeleri ve istatine üstlük de politisyen tedbirler, Devrimci Muhalefetin diğer şubeleride başarı göstermesini engellemişler. Ve yine o şartlarda Genel Merkez Kongresinde Devrimci Muhalefet kaybedti. Muhalefet kongreyi kaybetmesine rağmen Tekstil Sendikası'nın DİSK'e katılmasına bu gardı ve sendikada sosyalist bir hareket başladığını olayca somutlaştırdı.

Genel Kuruldan sonra Devrimci Muhalefet dağılmadı. Genel Merkezi değiştirirmek, yerine sosyalistlerin yönetime gelmesini sağlamak, Sendikal demokrasiyi güçlendirmek, örgüt yekineğini engellemek, işçilere sınıf bilinci vermek prensipleri doğrultusunda çalışmaya devam etmiştir.

LERLEMELER, DEVRİMCİ MUHALEFETİ BALTALAMAYA BAŞLIYOR

Bu arada Beyoğlu şube başkan ve biraka yöneticisi sürekli görüş değiştirip daldan dala atılmaları ve tencere gibi yuvarlanıp kapakların balmalarıdır: Bu halde varılan "ilerleme" siyasalattır. Ve bu insanlar ilerlemeci olunca o siyasasetten bağışınan olamamışlardır. Sendikalızın botağınla batmış olan bu siyasat bu gün olduğu gibi o zamanlar da CHP kuruculuğunda yapmışlar. Hatta CHP kuruculuğunda o kadar antzımlarınmış ki, CHP bile dağıtılgı bildiride ilerlemecilerin

GENEL MERKEZ YÖNETİCİLERİNİN DEVRİMCİ MUHALEFETE SALDIRISI!

Gelişen işçi sınıfı hareketinin başını bağlamak ve işçileri CHP'nin kuyruğuna takmak isteyen CHP'li Genel Merkez Yöneticileri bütün sendikayı yünetimez duruma geçirdiler. Ama buna rağmen de yönetimi bırakmak istememektedirler. Bunun için her türlü oluşa başvurmakta hatta Kartaltepe fabrikasında olduğu gibi yavaş alılgı temsiliyetin altınaın üzerine işçiler karacada dörüne geçmşler ve kararlı mücadeleleri sonucunda temsiliyet arkadaşlarını tasminatını almışlardır. Artık bu olaydan sonra işveren Akın Tekstil Fabrikasında keyfine göre işçi atamamaktadır. Ama diğer işçilerle işten atmaları devam etmektedir.

Bütün bu işten atmaları yetmiyormuş gibi Genel Merkez işçileri sendikadan da ihraç etmektedirler. Tekstil'den gelen Genel Merkez Yö-

netimci Devrimci Muhalefetin

30 Haziran Perşembe günü gazeteler, yuvarlanı olma nın için verilen İTÜ öğrencilerinin cadırdlarını yıkıp kendilerinin gözaltına alındığını yazıyordu. Operasyon'a 500'ü jandarma, 800 güvenlik mensubu katılmış, 800 öğrenci alından öğrenci sayısı 250.

Neydi direniş, neden kıldı? İTÜ yurdu 10 yıl önce kapatılmış, tamirat, arınma ve binbir türlü sudan gerekçe ile her türlü basıyurda örğütmen o gündün bu yana acılamıştır. Mük hükmüetleriyle iyice müzmünleşen işsizlik-pahallılık ceheneminele eğitim-öğretim kazını da fokur fokur kayınyordu. Finans-kapitali öğrenci gence, cep harçlığı bile olamayacağı 500 TL'nı kredi adı altında verip olay ederse;ne, bu parayı ev kurun ver, deriz kaptopları, araç-gereçlerini al yeme iome masaralarını karşılıd ediyordu. Bir taraftan da öğrenciyi halktan "anarşist" diye-

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kapitalin bu oyununa pabuç bromakmayı niye-yil olmayan devrimci gençlik için hayat pahalılığı için de 3 kışur daha ucuza yazıyomlarmış İTÜ yurdu, kaptopları, arınma, tamirat, arınma olmasını istedi. Ve son olarak da aynı istemle yüzler ce genc İTÜ bahsinde oçardılar kurarak direnişe başladılar.

İTÜ yurdu oluyı bu ölen, bir de Edimekapi yurdu oluyı dönüyordu ortada. Kırakı kati boranmış, kaptop soldarı, kulan kaynak ver, işkenahce me, insan mezbahası; Edirnekapı yurdu.

Bu foglet iş, bir türlü kaptopluyoru, hatta "ölğarşi valetleri" kollanıyordu. Lakin Edimekapi'nın "nam"ını soğır sultan bile duymuştu. Eh

Hafatık Siyasî Gazete (Şimdiki 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akıyol / Adres : Babı Ali Cad. No. 33, Kat. 2, Oda 4, Çagağolu / F. Alayna Bülros : Ali Temel Kurum. Postboks 17063 43 MOSES 1. Hesap : Fedi 4 43 ESDIN Kanto 1-Ne Güli 8 / İst. Bülros : V. Orakçioğlu. Tel. 5094 16356 SPANGE Stockholm. Postboks : 43 309 3-9 / Diği: 36 TL; Sakı : Murat Matbaacılık Kolt. Şiş. Tel. 27 47 71 / Son Baskı Tarihi : 13.7.1978 / Abone Şartları : 6 Ay, 36 TL. Yıl, 72 TL.

İTÜ yurdu açılmalıdır

rek teorit etme kampanyalarına öğreniye ev verdirtemiyö. Öldürmeden süründürme ve, binbir türlü sosyal, ekonomik soruları beyinsizleştirme meye çalışıyordu.

Finans-kap

Son on yıldan beri devrimci hareketimizi, özellikle işçi hareketimizi gerek Türkiye'de gerekse Avrupa'da en çok meşgul eden konu BİRLİK sorunu oldu. Her iyi niyetli ve sıhhatli düşünen kişi şüphesiz birlikten yanadır ve olmalıdır da. Ancak, özellikle son yılların genç sosyalist kuşaklara kazandırdığı acı ve kahredici tecrübeleri göstermiştir ki, BİRLİK ve BERABERLİK yalnızca "iyi niyet"le olmaz. O iyi niyetler işçi sınıfı düşüncesinin zeminine oturtulmadıkça, söz konusu birlik ve beraberliğin kaderi karşı tarafın tasarrufuna kalır. Gene yaşanan olaylar göstermiştir ki, bu koşullarda karşı tarafın getirdiği, dünya emperyalizminin Para Fonu demek olan ve IMF kısa adını taşıyan baskı ve sömürü aracının tüm geri bırakılmış ülkelerde olduğu gibi son aylarda Türkiye'ye dayatıldığı "Letter of Intent" (Niyet Mektubu) olmaktan öteye gidemiyor.

1977 yılının 26/27 Şubat tarihinde Federal Almanya'nın Düsseldorf kentinde yapılmış olan Büyük İşçi Kurultay'ı, bir yerde "iyi niyetli" davranışın verimli ve başarılı ürünü gibi göründü. Ancak, bir tarafın iyi niyeti, karşı tarafın "Niyet Mektubu"na dayandığı için başarısızlığı daha baştan başlandı. Taşır oldu. Olayların dışında ve yabancısı olanlar, kimilerinin deyimiyle "güresi minder kenarından seyredilenler", özellikle yalnızca iyi niyet güdülerin, birbirinin düşman durumunda olan iki karşıt grubun birleşebileceğini görünce kendilerini haklı kılmaktan geri durmadı. Bu özelliği ile, Büyük İşçi Kurultay'ı yalnızca devrimci çevrede şaşkınlık yaratmakla kalmadı, aynı zamanda geniş işçi yığınları arasında uyandırdığı yankı bakımından gerici güçleri de ters zamanda yakaladı. Bu Kurultay'dan —bilinir— FİDEF çıktı. Ve derhal, birlik ve beraberlik özelemlen çıkarak, bir isteği tek bir parolada somutlaştırıldı: "FİDEF - Tek demokratik yığın örgütü!" Büyük İşçi Kurultay'ının geniş çevrelerde uyandırdığı başlangıçtaki ümitler, bir yıl bir ay sonra yapılan II. FİDEF Kurultay'ının da gözler önüne açıkça serdiği gibi, ne yazık ki, boşa çıktı, daha doğrusu boşa çıkarıldı.

"FİDEF Olayı"nın sonuçlarına değinmeden önce, onu doğuran sebeplere bir göz atmakta yarar var. Çünkü, FİDEF Olayı'na sonat giriş demek olan Büyük İşçi Kurultay'ı gökten zembele immedti. Onun da, her olay gibi, karakterini determine eden (belirleyen) bir geçmişi vardır. FİDEF Olayı'nın gelişini, kaderini belirleyen, subjektif (insancıl) güçlerin konumu, mevzilenişi, siper tutuş biçimi ve dövüş yordamı oldu. Büyük İşçi Kurultay'ında subjektif güçler alınamadı, o güne dek karşıt olan iki güç: TDF ve ATTF birlikte davrandı.

Birinci eğilim: (TDF : Avrupa Türkiye'de Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu) işçi sınıfı sosyalizminin, yani Eneski Sosyalizminin en yeni kuşak Avrupa unsurlarını bağrında barındıran eğilimdi. ATTF ve diğer eğilimlerin yapamadığını başarmış, özellikle Federal Almanya'nın Ruhr Bölgesinde geniş işçi yığınlarını çatısı altında toplamıştı.

İkinci: (ATTF : Avrupa Türkiye'de Toplumcular Federasyonu), en az elli (50) yıldır denemmiş, göçmenliği elle tutulmuş olan, 2. kategori burjuva sosyalizmi eğilimi olan "İlerleme"nin tekkesi idi.

Nasıl oluyor da, bu iki zid eğilim, bir TEKE eğilimmiş gibi ortaya çıkabiliyordu? Bu Olay'ın yıl gerilere kadar varan köklerine inmeden burda bir parantez açalım ve Büyük İşçi Kurultay'ın objektif zeminini kısaca özetleyelim. Yoksa, bu durum olduğu gibi ortaya serilmese, bu subjektif güçlerin kısmi başarısı tabansızlaşır, bizi yanlış yorumlara iter. Eğer işçi sınıfının şahlanmaya hazır savaşa yatkinliği olmasa idi, hangi subjektif eğilim birleşir görünürse görürsün, geçici de olsa başarıya yönelemezdi.

BÜYÜK İŞÇİ KURULTAYI'NIN OBJEKTİF ZEMİNİ

1977 yılı başlarında genel olarak Federal Almanya ve Batı Berlin'de çalışmakta olan yabancı işçilerin, özel olarak, bunların içinde ayrı bir konumu olan Türkiye'de işçilerin ekonomik, politik, sosyal ve de hukuki durumlarını belirleyen koşullar manzumesi, özetle şu manzarayı oluştuyordu :

Kapitalist Batı, 1967 yılında derin bir ekonomik buhran atlattı. Ancak bu buhran onu izleyen yıllarda toplumdaki derin izler bıraktı. Kısa adı IMF olan Uluslararası Para Fonu Amerikan doları temelinde hareket eden para buhranına devalüasyonlarla kesin çareler bulamadı. Doları, 1973 yılında kendi deyimleriyle "dalgalandırmaya" (managed floating) bırakmak derde deva olarak görülmüşse de, yarayı azdırdı. Gene aynı yıl ekonomik buhran tüm kapitalist dünyayı bir kez daha kasıp kavurmaya başlamıştı bile.

Federal Almanya ve Batı Berlin'de yabancı işçi sayısı 1966 yılında 1 milyon 313 bin'dir. Bu sayı 1967'de (buhran yılı) 991 bin'e düşer. Ancak, buhran dar boğazı aşılınca, 1968'den itibaren yabancı işçi sayısında sürekli bir artış görüldü. Ve 1973'te doruğuna erişti; 2.6 milyon. Türkiye'de işçiler 605 bin'le, yani yüzde 23'le başta gelmekteydi. Bu sayı aile mensupları ile birlikte 894 bin'i bulur. Federal Hükümet 1973 yılının 26 Kasım'ında dek, dışardan yabancı işçi getirme politikasını izlemekteydi. Ancak o gün, rüzgâr başka türlü esmektedir. İşsiz sayısının bugüne oranla (1 milyon) çok düşük olmasına rağmen (285 bin) Federal Hükümet işçi ithalini durdurur. Neden?

1973'te başlayan ekonomik buhran 1967'dekini aratmaktadır. Ve beraberinde emperyalist mihraklar arasındaki dünya piyasasının paylaşma kavgası'nı kızıştırarak getirir. Bu ganimet kavgasında üstün gelebilmek için ürünlerin maliyetini düşürmek gerektir. Bunun için en kolay yol; belli üretim birimlerini, yani belli malların üretimini ülke dışına, işgücü ve hammaddeyi ucuz olduğu örneğin Türkiye ve Brezilya gibi geri bırakılmış ülkelere kaydırmak oldu. Emperyalist mihraklar arasında bu buhran dönemlerinde (1967, 1973 ve sonrası) kıyasıya olan dünya pazarlarını yeniden bölüşme kavgasında Türkiye Alman emperyalizmine düştü. Elbette ki, üretimin belli birimlerini Federal Almanya dışına kaydırmak, kaydırılacak ülkede sermaye için "em-niyet"in ve "huzur"un sağlanmasını beraberinde getirdi. Alman emperyalizmi Türkiye'nin başına bir çorap örecekti. Tehlikeyi, daha 1970 Haziran'ında "Decal Nasıl Kapımız Çalıyor!" (Dr. Hikmet) haber verdi. Alman emperyalizminin sanayisi eski oyununu Türkiye'de yeniden tezgahladı; hem "Bozkurt" - Faşizmi'ne hem de Batı'da "sosyal demok-

«İlerleme» batağında Avrupa seyahatinin otokritiği

rasi" diye piyasaya sürülen "Ortannın Solu"na oynadı. "Ortannın Solu", parababaları için "huzursuz" olan Türkiye'de kestaneleri ateşten alarak buhranı dindirecek, halkın şahlanışını amortize edecekti. Nazımlarsa MHP Faşizminin gizme sesleriyle sindirecekti. 1974'te Ecevit ayağı MSP zincirine bağlı iktidara geldi. Ardından Kıbrıs çubanaşısı patlatıldı. Ecevit birdenbire "2. Atatürk" oluverdi. Ve şapkasını alıp, yerini I. MC Hükümeti'ne terk etmeye mecbur kaldı. Ecevit, "Ak Günlere" parolasıyla, o halk yığınlarının şahlanışı arifesinde tek başına iktidara gelseydi, bu Türkiye Finans - Kapital'i için tehlikeli olabilirdi. Nitekim, gelemedi de. Ecevit'in CHP'ni teslim almak gerekirdi. I. ve II. MC Hükümetleri dönemi karşı devrimci cepheye güç kazandırdı. Ecevit'in bayraktarlığına karşı "erken seçimler", kendisinin iddia ettiği gibi faşist şiddet ve terörü engelleyemediği gibi, önce Demirel'i siyasi ölümden kurtardı, sonra MHP gibi Hitler perçemli faşist bir partiyi adeta yasallaştırdı. Bu durum 1977 Aralık ayında yapılan mahalli seçimlerde daha bir ahihlaştı; Ecevit'in ağzıyla dönün "İktidardaki kati" Türkiye o gün 16 "milletvekili" ile, beşi büyük şehirde (ilde) olmak üzere 60 kadar ilçe ve bucakta "belediye başkanını" tıpkı Ecevit gibi "halkın oyu" ile çıkarıverince, ava giderken avlanan Ecevit oldu. MHP artık yasallaşmış, Ecevit'in muhatabı durumuna yükselmışti.

Diğer yandan Federal Hükümet, 1973 yılı işçi getirme yasağından sonra sistemli bir şekilde yabancı işçileri sürmeye devam etti. Uzun seneler çalışmış, limon gibi sıklıkla işçiler, yalanlamca, yani suyu çıkarılınca, kuru limon kabuğu olarak kapı dışarı atıldı. 1978 yılı başlarında kadar 100 bin'den fazla işçimiz bu yolla Federal Almanya'ya terke zorlandı. Bununla kalmadı. Türk ve Alman Finans - Kapital ortaklığı, geriye dönmeye zorladığı işçilerimizin dışından turnağandan arttırdığı tasarruflarına da göz dikti. Almanya'da burjuva sosyalisti Lassalle'nin yüz yıl önce tezgahladığı oyunu, CHP kendisinin büyük ve yeni bir buluşu gibi Türkiye'de "halk", Federal Almanya'da "işçi şirketi" diye piyasaya sürmesi, Almanın arayıp bulamadığı bir fırsat oldu. Alman bankalarından 10 milyar Markı (120 milyar TL.) bulan işçi tasarruflarına bir an önce el atabilmek amacıyla, işçilerin Türkiye'ye dönüşlerini "kolaylaştırmak" için binbir oyuna baş vurdu. "Reintegrasyon" peçesi altında Türkiye'ye kesin dönüş yapan işçilerin nasıl sağmal koyunlara çevirebileceğinin planlarını hazırladı. Bu amaçla, Federal Almanya işçilerimizle zindan edildi. 1 Nisan 1975 tarihinden itibaren yabancı işçilerin Federal Almanya içinde 30 kadar şehre taşınması yasaklandı. 26.11.1973 tarihli bir genelleme ile yabancı işçilerin "Çalışma izni özellikle ... belirli bir mesleki faaliyet ve belirli bir işletme için" verilir oldu. Ve işçilerimiz adeta köleleştirildi.

Bunun yamsıra, işçi getirme silahı bir dereceye kadar geri tepti. Ve iki ucu keskin kılıç durumuna büründü; kalan işçiler, aile mensupları ve çocuklarını Federal Almanya'ya getirmeye başladılar. Yüzbinlerce yabancı işçinin geri sürülmesine rağmen, genel olarak yabancı sayısında düşme olmadı. Ancak, yabancıların yaş ortalaması düştü, yani yabancılar bütün olarak gençleşti. 18 yaş altındaki yabancı çocuk sayısı, toplam yabancı sayısının dörtte birini, yani 1 milyonu aştı. Bunların üçte birinden fazlası, 350 bin'i, Türkiye'de işçilerin çocukları oldu. Bu olay çocuklarımızın eğitim sorununu getirdi dayattı. Bununla kalmadı, genel olarak Federal Eğitim Sisteminin bağrında taşıdığı, ancak o güne dek gizleyebildiği ana çelişkileri ve gerici karakterini su yüzüne çıkardı. Bu sistemle eğitim sorunun çözülmeceği, yabancı işçiler içinde yerli işçiler içinde anlaşılır oldu. Bunun yamsıra, bu genç yabancı nesil, her türlü eğitimden yoksun bir halde, Alman parababaları için sanayinin gelecekteki vasıfsız genç ordusu olarak görüldü. Bu durum var olan çelişkileri derinleştirdi. 1977'lerin yabancı işçileri artık 1967'lerin yabancı işçileri değildi. Köpürünin altından çok sular akmıştı. Örneğin, işçilerimizin 17 yıllık mücadele tecrübesi vardı, yüzde 10'undan fazlası 10 yıldan fazla bir süreden beri burdaydı. Yüde 60'ından çok fazlası en az beş yılıktı. Bunlar yirmi, otuz bin kişilik büyük sanayi tesislerinde çalışıyorlardı. Dokuz, on bin işçimizin çalıştığı fabrikalar dahi vardı. Benliklerinde işçilik yanları artık belirleyici olmuştu. İşte bu koşullar altında Büyük İşçi Kurultay'ına gidilmişti.

Kurultay dönemi bir yol daha gözler önüne getirilmişti. İşçilerimizin Federal Almanya'da içinde bulundukları bu koşullar yamsıra, Türkiye'de I. MC Hükümeti, sömürü, tahakküm, soygun ve talanını politik cinayetiyle temeline oturtmuştu. Ecevit, "seçimler erken olsun" diyor. Yurt dışındaki işçilerin, anızdan moral desteğini arıyor. İşte tam o momekte yapılan ve CHP'ce başarıya ulaşacağı görülen Kurultay'a karşı, CHP reel politikacılık ruhuyla hayırlah bir tavır takındı. Burada seçim hesabı vardı. Tıpkı yurt içindeki kardeşleri gibi, yurtdışındaki işçilerimiz de, o güne dek Alman Finans - Kapital'i elinde şahipsiz bırakılışlarının artık son erileceği umuduyla Kurultay'a sarıldılar. Büyük İşçi Kurultay'ı işte bu objektif zemin üzerine oturabilirdi.

Bugün bu zemin yok mudur? Vardır. Hatta, işçilerimizin durumu daha bir kötüleşmiştir. Ancak, 26/27 Şubat 1977 ruhu ve umidi yoktur. "Ortannın Solu"larının, 29 Ekim 1977'te kotarıldıkları keskin isimli "Halkçı - Devrimci Federasyon" bizzat CHP'ce örgütlenmesine rağmen, daha kurulurken bir fit yasko olmuştu. Ve giderek örgütlerde çok başlılığı artık muştulamıştır. İşçilerimiz, tüm bu bölücü girişimlere karşı bugün daha bir "mesafeli", daha bir "tedbirli"dirler. Çünkü, birlik ümitleri bir yandan "İlerleme", diğer yandan "Halkçı - Devrimci"ler tarafından tuzla buz edilmiştir.

BÜYÜK İŞÇİ KURULTAYI'NIN SUBJEKTİF ZEMİNİ

Büyük İşçi Kurultayına yön veren subjektif güçlerin durumu bir başkadır. Değerlendirmemizin başında belirttiğimiz iki güç: TDF ve ATTF örgütleri Kurultay'da ön planda yer almıştır. Bu Kurultay'ın tüm yüklerini omuzlarında taşıyan, FİDEF örgütünün hamurunu yoğuran ve TDF'nin omurgasını oluşturan en eski sosyalizmin, yani işçi sınıfı sosyalizminin, en yeni kuşak unsurlarının Kurultay'a kadar başından geçenler iki ana bölüme ayrılır. Üçüncü, 1 yıl, 1 aylık FİDEF pratiğidir. Sıraşyle üç dönemin ana karakteristikleri şöyle toparlanabilir :

- I — Derleniş Olamayan Derleme (1971 - 1974 sonu)
- II — "İlerleme" Batağında Yöneliş (1974 sonu - 1977 başı)
- III — "İlerleme" Batağında Seyehat (1977 başları - 1978 başları)

Bu dönemler kısaca bilince çıkarılmadan, önce FİDEF Olayı, ondan önce, Eneski Sosyalizmin en yeni kuşak Avrupa unsurlarının başına gelenler ve herseyden önce Avrupa'da, ancak belirleyici olarak Federal Almanya'da çalışan işçilerimiz ve yaşayan aile mensuplarının başına getirilenler kolay kolay anlaşılmas.

I — DERLENİŞ OLAMAYAN DERLEME (1971 - 1974 sonu)

Bu dönemi 1971 yılı ile başlattık. Kökleri 1968'e kadar varır. 1971 yılı bir yandan 12 Mart Faşizminin bastırması, diğer yandan Eneski Sosyalizm lideri, Dr. Hikmet'in 11 Ekim 1971'de ölümü, daha doğrusu "İlerleme" tarafından ölüme terk edilmesi nedeniyle Türkiye Solu için bir dönüm noktası niteliği taşıyor. Ancak biz Gene 1968'e kadar inerek bu dönemi üç aşamaya ayırmakta yarar görüyoruz.

1. Aşama : (1968 - 1971) Söz yerindeyse o sırada Avrupa'da bulunanlar için "kulaklatılma sosyalizmi" aşamasıdır. Daha çok "aydınların" tekelindedir. İşçileri aktarılmaz. Türkiye'de bu dönemde şekillenen politik eğilimler giderek epey bir gecikme ile yurtdışına da yansır. Bu dönemde en faal şehirlerden biri, belki birincisi Batı Berlin'dir. CIA Sosyalizmi demek olan Türkiye "Maocu"luğunun bugünkü lideri Doğu Perinçek, Batı Berlin'de kısa adı TTO olan "Türk Toplumcular Ocakı"nın kurucuları arasındadır. Sonradan kurulacak olan "ATTF" (1968 yılı)nın başını çekecek olan TTO o dönemde MDD'ci idi. Bu kuruluş sonradan piyasayı dolduracak olan ve kendi deyimleriyle "her soydan ve boydan sapık akınım" bizzat kaynağı oldu : "Maocu"lar, çeşitli burjuva sosyalistleri, gelecekte sendikalarla tüneyecek kariyeristleri ve hatta gerici cephe saflarına geçecek olan dökeler, hep bu ATTF'den çıktı. Gene bu dönemde, önce Batı Berlin'de olmak üzere ATTF'nin anti-tezi, AYDINLIK Dergisi sempatiyanı bir grup oluştu ve işçi çevresinde etken olmaya başladı. Gençlik içinde, özellikle Öğrenci Derneği içinde tutuldu. TTO'dan ayrılan bir aydın grubu, kısa bir süre bu grupla ortaklaşa davranmaya çalıştıysa da Ocak 1970'de AYDINLIK'ın "ai" ve "ak" diye ikiye bölünmesinden sonra, önce Ak-Aydınlık'ı, sonra "Maocu" oldu. AYDINLIK Gurubu, Al - Aydınlık eğilimini sürdürdü. ATTF ve "Maocu"ların dışında zinde güçlerin temsilcisi oldu. Bu aşamada kimi işçiler SOSYALİST Gazetesi'ni satıyordu. Eneski Sosyalist lider öncüne şahipsiz kalan bu işçiler sonradan Al - Aydınlık'ı guruba katıldılar ve bu grubun Eneski Sosyalizmi tanımamasına da katalizör rolünü oynadılar. Bu aşamanın en önemli özelliklerinden biri de, 12 Mart Faşist dönemine kadar önde dövüşür görünen yalancı pehlivanların, 12 Mart'ın sesini yurtdışından da olsa duyar duymaz, bir daha geri gelmemek üzere meydan terk edilerlerdi. Bugün ise fiilen yokturlar. Var olanlar o dönemde savaşı bir elin parmağı ile sayılacak kadar az olan işçilerdir.

2. Aşama : (1971 - 1973) 12 Mart'ın gelip bindirmesi, devrimciler üstünde ayrıcalık gayrıcılık gösterileceğinin faşist terörünü estirmesi Al - Aydınlık Gurubunu, atılacağından dolayı, ön saflara çıkardı. Bu grup "Ortannın Solcularını" ve bağımsızları etrafına topladı. "Maocular" önce bu birlikte davranışa (Yurtsever Birleşik Cephe) katıldı, sonra eriyecini görünce bir provokasyon yaparak ayrıldı. Ağustos 1971'de çıkıyaya başlayan "Yurtsever Gazetesi" ve yayınları militan nitelikteki Al - Aydınlık'ların sesi oldu. Bu aşamada, "kulaklatılma sosyalizmi" yerine, bilimsel sosyalizmi ilk elden öğrenme eğilimi ağır bastı. Sonradan Yurtsever Gurubu diye anılacak olan Al - Aydınlık'çılar Eneski Sosyalizmi daha yakından tanıdılar. Bu dönemde ATTF 12 Mart Faşizminin dar ağacına götürüldüğü gençlere "provokator", "CIA ajanı" diyeblen sormusuz "İlerleme" anlayışının bayraktarlığını yaparken, Yurtsever Grubu tamamen tersine faşizmin garkine uğrayanlara ayrıcalık gösterileceğinin sahip çıktı. Yurtsever grubunun mücadelesi bu anlayışla 1973 baharına kadar sürer.

Bu her iki aşamanın ortak yanı. Türkiye'de örgütsüzlüğün Avrupa'daki olumlu güçlerin ve özellikle Yurtsever Gurubunun davranışlarında ifadesini bulması oldu.

3. Aşama : (1973 - 1974 sonu) Geçen süre, tüm Türkiye sol hareketinde olduğu gibi Yurtsever Gurubu için de öğretici oldu. 12 Mart arifesinde Türkiye'de "Anarşi Yok Büyük Derleniş!" parolasının atılmasına rağmen, Türkiye devrimci hareketi 12 Mart faşist baskı dönemine BİRLİK, DERLENİŞ sorununu çözmeden girdi. Değişik eğilimler arasındaki ayrılıklar yalnızca fikirde kalmadı davranış-

ta da kendini gösterdi. Hareket genel olarak ağır kayıplar verdi ve hezime uğratıldı. Olaylar Eneski Sosyalizmin dediklerini doğruladı. 1973 yılı başlarında Türkiye devrimci hareketinde durum şöyledir :

- Al - Aydınlık savaşı kaybetmiştir, alabildiğine dağmıştır,
- "İlerleme" Türkiye'de yoktur. O güne kadar ileri sürdüğü ve gölgesinde serinlediği I. TİP ise daha 12 Mart öncesinden iflas etmiştir,
- İşçi sınıfı sosyalizmi; haklı çıkmış, geniş yığınlar arasında alternatif (seçilecek yol) olmuştur. Ancak 1971 Ekim'inden sonra önder-sizdir.

Avrupa'da bu mirastan yola çıkıldı. Büyük bir iyimserlik, sürekli birlik yanısı ve yuvur düşmanlığı eğilimiyle;

- SOSYALİST Gazetesi unsurları,
- Asker gençlik unsurları,
- Al - Aydınlık, Yurtsever Gazetesi gurubunun zinde güçleri,

Federal Almanya'daki işçi hareketi, özellikle Ruhr Bölgesi'nde çalışan işçilerimizle kaynaşarak 1973 başlarında tohumları atılan ve sonlarında somutlaşan bir DERLENİŞ içine girerler. Bu hareket "Derleniş Olayı"nı, kaldığı yerden (12 Mart arifesi) devralmadı. Böyle bir şey de yeltenmedi. Bu iddiasızlık onun zaafı oldu. BERLIN'e giderken;

- 1 — Teorik savaş verilmedi,
- 2 — Önderler kararlı ve sorumlu davranmadı,
- 3 — Türkiye'den kopuktu, onunla sentezleşmeyi başaramadı.

Eneski Sosyalizmin bıraktığı mirası, en yeni kuşakın yurtdışı unsurları sahip çıkamadı. Bundan ötürü, yurtdışında DERLENİŞ yerine bir DERLEME hareketi doğdu. Hareketin ilk ve son teorik kaleşi DERLENİŞ Yayınları oldu. Mayıs 74'te yayına başladı. 15/16 Haziran 1974'te, birlik sorunu olumlu görüşlerle, genişlemesine, yani yığın örgütü anlamında bir derleni ile TDF olarak kendini gösterdi. Ancak, TDF kuruluşunun ardından, Eylül 74'te Derleniş Yayınları sustu. Son sesi "Devrim Nedir?" oldu. Yayınların teorik etkenliği daha bir süre sürdüyse de, yerini alacak bir teorik silah, bir yayın organı çıkmadı için, "ak koyunla kara koyunun" birbirine karışmaması ilk adımı atılmış oldu. Teorik savaşta ne işlenecekti? Tek kelimeyle "Derleniş". Ancak bu olay olduğu gibi kavranmadı. Bu konuda bir tez de çıkarılmadı. Üzerinde tartışıldı duruldu. Sonra olaylar bizi sürükler oldu. Eneski sosyalizm bir anlamda Ruhr Bölgesi'nde işçiler arasında mayı tuttuysa da, fiilen toprağa gömülmesi için ön hazırlık yapılmış oldu. Böylece, ister istemez işçi sınıfı sosyalistleri siyasi anlamda iz bırakılmak oldular. Bu derleme hareketine sonradan katılanlar, olumsuz etkiye bulunsuz. Olay öde bir şey değıştirmezdi. Derleniş yerine derleme çıkınca, gelişim normaldi. Giderek çalışmaların ağırlığı yığın örgütlerine kaydı. İdeolojik silah bırakılınca, otomatikman mahallî silaha başvuruldu. Diğer görüş ve eğilimlerle arada kesin hatlar belli olmaya başladı. Çalışmalar giderek örgütü olan "İlerleme"nin değirmenine su götürecekti. Bu bakımdan daha 1973'ün Ağustos'unda çıkıyaya başlayan "İşçi Bülteni", sonradan "İşçi Gazetesi" (TOF yayın organı, Kasım 1973) elbetteki teorik silahın yerini alamazdı.

Herseye rağmen, TDF Almanya'da işçi arasında tutan ve tutulan, yığınsal olarak işçileri çatısı altında toplayan ilk örgüt oldu. Çalışma yordamıyla, dobra dobra dövüştüyle ayrı bir anlayış beraberinde getiriyordu. Bu nedenden başarılı da oluyordu.

Bu dönemde "İlerleme"nin durumu özetle şöyledir : ATTF üç beş büyük kente üç beş tekeden oluşur. Federal Almanya işçi sınıfının kalbi demek olan ve işçilerimizin en kalabalık bir şekilde çalıştıkları ağır sanayili Ruhr Bölgesi "İlerleme"ye tamamen yabancadır. Burda az çok "Maocu" gruplar kol gezmektedir. TDF'nin kuruluş döneminde en ciddi engel nitekim ATTF'den değil o anda tehlikeyi işizen ve içgüdü ile biraraya gelen "Maocu" grupları oluşturmıştır. "İlerleme" ikide bir Ali'cen-gizce DURAK'layan bindirilmiş müfettişle Ruhr Bölgesi'nde turistik yapıyordu.

II — "İLERLEME" BATAĞINA YÖNELİŞ (1974 sonu - 1977 başı)

1974 sonu 1975 başında "İlerleme"ye kesin bir yöneliş girildi. Bu yakıcı adım 28 - 31 Mart 1975 tarihinde yapılan TDF II. Genel Kurul kararına da yansır. Alınan kararlarla ilgili yorum demek olan Önsöz'de şöyle dedik; "TDF... Sınıf mücadelesini bir tarif perspektifi içinde kavramaya çalışıyor. Bu bakımdan "Türkiye Komünist Partisi (TKP)"ne konan yasağın kaldırılması talebini sırf demokratik bir talep (altın bir çizdik) olarak anlamak doğru olmayacaktır." (Programatik Bildirge, s. 4, Nisan 75, TDF Yayınları I). Buna karşın "İlerleme" daha Şubat 1975'de bay C. İrem'in kalemiyle karabak gibi su üstüne çıkmış, Eneski Sosyalizm lideri Dr. Hikmet'i güya eleştirmiş, tekrar suya dalmıştı. Dalış o dalış bir daha sesi duyulmamıştı. Ancak bu saldırı yeni değildi ve cevapsız bırakıldı. Daha 1969 Mayıs'ında, saray entrikaları ile dolu hayatında sürekli olarak ÜSTÜNGEL'mesini çok iyi BİLEN'ce "provokator", "Likidator" suçlaması yapılmıştı. Ve buna da ses çıkarılmamıştı. "İlerleme" bununla da kalmadı. Küfürlerini sürdürdü. Bir yavaşlığı tokadı; yeyince, peygamber gibi, diğer yavaşlığı da uzattı. Bundan cesaretlenen "İlerleme" Yezit döllerini aratırcasına işi azıttı. Radyo su aracıyla 16 Ekim 1975 günü Eneski Sosyalizmin en yeni kuşak unsurlarını da bir çırpıda "provokator" ilan ediverdi. "Aldırma havlasın, birlik

sabır gerektiriyor" diye kendi kendimize kevsir şarabı içirecek dervişleştik. Burjuva sosyalizminin pilsliğini temizlemeyi, "dünya işçi sınıfı hareketi tarihinde eşine rastlanmaz tavır" saydık. "İlerleme" "provokator" ilan ettiği kişilerle bir yıl sonra girdiği siyasi bütünleşmeyi "marksist" davranış, "komünist" tutum diye nitelendirecekti ve elim gözüne bu olay gözümüzü açmayacaktı. 1975 yılı sonu, içinde taşıdığı çelişkiden ve güttüğü mantığın doğal sonucu olarak, derleniş olamayan derleme hareketi kendini fiilen YAKACAkti. Ve bu davranışla kendisini Türkiye'den keskince kopardı, göçmenleşti. Büyük YANIŞ TSDF III. Genel Kurulu'na (Şubat 1976) yansıdı.

Bu YANIŞ döneminde Türkiye'de sosyalist ortam ne haldedir?

İTİFDE Sosyalist Ortam :

12 Mart Faşizminin sosyalistlere öğrettiği en acı ders; Proletarya Partisinin Yeniden Örgütlenmesi gerektirirdi. İkinci ders ise; Devrimci Güçler Cephesi'nin örgütlenmesinin ne kadar hayatı bir sorun olduğudur. Proletarya Partisinin olmazlığı için getirilen; "Filipin demokrasisi şartları", "vakti gelmedi" kahinliği ve "Proletarya Partisi benim, ardına dizilin" yalancı "baş" pehlihanlığı ve cephe için getirilen "İlkelerde Birlik" çılgınlardan kurulan kof şatolar, 12 Mart olaylarına başımıza yıkıldı.

"Acı deney, teşkilatlılığımızın nerelere varabileceğini göstermiştir. Ve yasadıklarımız, kendinden menkul "Mavi boncuk" "örgüt"lerin ve "ben kur-dum, bende başladı" İsa'lığının nasıl buz üzerine yazılmış gerçekler olduğunu zindanlar, ölümler pahasına kavratır. O zaman, kafalardaki tek ağırlık soru, Partinin nasıl örgütleneceği üzerine yoğunlaşır. Artık Partinin gerekliliği üzerine kurma çabaları asılmıştır, gerek; "nasıl ve hangi yoldan parti" sorumuydu. 12 Mart'ın yenilgisi ile ayrılmış ve bu yenilgiyi ders edimmeye çalışan pek çok sosyalist hep bu muhakemeye meşğuldü.

İşte böyle bir ortamda Türkiye içinde ve dışında başlıca iki gelişme kendini gösterdi. Türkiye içinde; Kuvılcım ve Kitle gazeteleriyle, daha sonra TSİP ve VP olarak Eneski Sosyalizm en önce davrandı. Dışardan içeriye ise, bir "Atılım" yapıldı.

İçerde gelişme, başlıca su zaafırları taşımaktaydı: 12 Mart öncesinin Proletarya Partisini yeniden örgütlemeye şiarını kavramış olan Kuvılcım Gazetesi çevresindekiler bu yolda davrandılar. Ama tecrübesizlik ve toylukları olan hatalar yapmaya itti. Öte yandan "Doktor" maskesini yüzüne takmış olan TSİP; hem Dr. Hikmet Kuvılcım'ın görüşlerini oportunistçe rezil ediyordu, hem de 1970 öncesi TİP'le yaşanan parti sosyallaşmasını bir kere daha, bunca deneyden sonra, ısrarla gündeme getirmiş oluyordu. O Aksungur'un VP'ni Eneski Sosyalistlerden kaçırması ise, olaylara tuz biber ekti.

"Olayların hızlı akışı, Parti meslesini doğru halkanın yakalamasına rağmen Kuvılcım gurubunu TSİP bataklığında bir seyahat yapmaya zorladı. Tecrübesiz liderler sözle mahkûm ettikleri TSİP'ne davranışla katılarak, hem kendileri ile çeliştirdi, hem de TSİP'ne bu çarpık, eklektik kıvrışta taze kan oldular." (Eleştiri)

İşte bizde, buna benzer bir seyahati Avrupa'da "İlerleme" bataklığında yaptık. "İlerleme" "Kadroların yıpranmış" diyor. Ve biz ona taze kan oluyorduk. Fakat bizim talihsizliğimiz sudur ki, bizden önce benzer bir deney yaşamış olmasına rağmen, ısrarla yeniden böyle bir hataya gönlümlü yazıldık. Bunun içindir ki, atılan yanlış adım sonucu yurtdışı kendini YAKINCA, yurtdışı ister istemez 1974 başlarında yollar ayrılmış oldu.

Bu yol ayırmanın önemli bir karakteristiği vardır : Eneski Sosyalizmin Enyeni kuşağı, önderini 1971'de yitirdikten sonra, 1974 sonlarına kadar, söz yerindeyse bir "Fetret Devri" yaşadı. Bu dört yıllık dönem, Eneski Sosyalizm mirasına sahip çıkmayı göze alıp alamama dönemidir. Aynı zamanda bir toyluk, tecrübesizlik dönemidir. Bu dönem 1975 sonlarında genel olarak noktalanabilirdi. Nitekim, özel olarak Kuvılcım gurubu bunu yapabildi, miras savunuculuğunu üstlendi, işçi sınıfı bayrağını kaldırdı. Bizler yurtdışından bu davranışa ayak uyduramadık. Tamamen ters bir adımla "İlerleme" batağına iyice yönelirdi. Bu herseye rağmen yapılması engellenecek ana bir yanlıştı. Yoksa, yanlış adımı atışta, yurtdışında oluşmuş, reel sosyalizmi gözlemleyici görüşümüz, ona karşı yürütülen amansız anti-komünist saldırıya olaylarla yayışımız, giderek tek yanlı platonik bir aşka kapılmışız, hep ikinci üçüncü dereceden gerçekle olmahydı. Son duruşmada kendi göbeğimizi kendimiz kesecekti. Bu nu unutmamalıydık. Reel sosyalizm ile III. Enternasyonalin işlevlerini birbirine karıştırmış yapılmış hataya özur olamaz.

"İlerleme"ye silahların kesin teslimini (1974 sonu), orduların peşkeş çekilişi izledi (1975 sonu). Bundan sonra artık bağımsız bir kuş sürüşü vardır. "İlerleme" eski tifeği bu sürüşü elbetteki ay-layacaktır artık. 1976 sonları ve 1977 başları bu tarih zahmetisiz sürek avı ile geçer. Ondan sonra, hayat traji-komikliklerle dolup taşar. İşçi sınıfının genç sosyalistleri, her biri birer koç başdır, savasçı atılın ve kitleleri çekicidir, fraksiyon düşmanı, birlikçidir... İşte Büyük İşçi Kurultay'ına giderken, onu yönlendirecek olan enyeni sosyalist kuşağın Avrupa unsurlarının durumu böyledir.

III — "İLERLEME" BATAĞINDA YÜRÜTÜŞ (1977 başı - 1978 başı)

Büyük İşçi Kurultay'ında sesi duyulan ve Kurultay'ın yüzü ağı ile sona erdirilmesini sağlayan güç herseye rağmen, bu teslim alınmış genç sosyalistler oldu. Bu bataklık seyahatinde, FİDEF içinde "İlerleme" rezililiklerine birkaç örnek vermek bu eğilimin 2. kategori burjuva sosyalist yapısının yeni kuşakça da tammmasında yararlı olacaktır. "İlerleme" batağında seyahat, devrimci mücadele yığın örgütlerinin yeri, yığın örgütlerinin çalışma yol ve yordamı, yığın örgütleri arasındaki ilişkiler, yığın örgütleri ile siyasi partiler arasındaki ilişkiler, yabancı işçiler sorununun değerlendirilmesi vb. başlıca konularda, "İlerleme"çilerle Eneski Sosyalizminde gelişmiş arkadaşların, yani bir lerin, sürekli tepkısının hikâyesidir. Teorice silahlı tek kapışmanın direne direne yenilgisinin hikâyesidir. Sonunda işin siyasi "yoklamaya", işçi (Devamı Arka Sayfada)

(Başarafa arka sayfada) sınıfımıza ihanete varacağı görüldüncə, bu bataklık-tan çikildi. "İlerleme" sokağının bir çıkamaz olduğu kafalar vurula vurula anlaşılınca, hatanın bu batağın girmekle yapıldığı kavrandı. Bir bakıma olay, çürümüş bir yapının, sağlam kalmakta direnmeye çalışan canlı hücreleri, —hastalık buluştıramayınca— dışına püskürtüldü.

"İlerleme" yığın örgütlerinin, halkın örgütlenmesindeki yerini kavramamıştır. Onun için bu örgütler "devrede kulak"tır. Yığın örgütlerinde çalışmaya "dernekgilik" der, devrimci saymaz. Bu akım için yığın örgütlerinin "bugünü var, yarını yoktur". Yığın örgütleri konusunda şu tanımları tipiktir: "Yığın örgütleri davuldur. Tokmak kimdise o gü-rültü koparır." Bu ifadeleri aslında işçileri kafalarına vurulacak davullar olarak görmek demektir. İşçi sınıfına güvenmez. Etkin oldukları çevrelerde siyasal bilinç bakımından derin bir kofluk egemendir. Kuru ajitatif sloganlar, ezberlenmiş kalıplar dışında bir şey bilinmez. Bunun için yığın önünde tartışmaktan, demokratik örgütler içinde, karşı oldukları siyasî fikirlerle yarışmaktan kaçarak, hemen burjuvaziye parmak ısırtıracak hile ve entrikalar-la tasfiyeciliğe asılır.

İşçilerin güncel sorunlarını ele alıp, onların nedenlerini ve nihai çözümlerini pratik içinde omuz omuza yardımlaşarak göstermeyi "bayağı bir iş" olarak görür. İşçi sorunları edebiyatı yapmaya bayılır, ama o güncel sorunların sistemin ekonomik, politik yapısından nasıl kaynaklandığını kavrayamaz, kavratamaz. Yukarıdan keskin sloganlarla bu kofluğunu örtme çabasıdır. Eğitim çalışması yapılmasını isteyenlere "İlerleme'nin cevabı; "Bu çok zor bir bilimdir, bunu kavramak zordur, yayınları okuyun, dinleyin" olabilmektedir. İşçi sınıfının sosyalizmi kavrayamayacağından yola çıkar, bunun için belli sloganların, kalıpların ezberlenmesi, her bir kaç haftada bir üç beş yüz kişilik kapalı salon toplantılarında bağtatarak "deşarj" olunması en devrimci çalışmadır.

İlkesizlikte üstüne yoktur. Bütün fikir ve davranışları dar gruppı, "faydacı", anlayış üstüne kurur. Bir bakarsın derneklerle siyaset sokulmamasını, derneklerin kahvehane haline gelmesini savunur. Ertesi günü en keskin "kızıl komünist" soyut sloganlarla kendisini kitlelerden tecrit etmekle kalmaz, o dernekte o güne kadar yapmış yığın çalışmasının köküne kibrit suyu döker. 7-8 yıldır var olmalarına rağmen üyelerin 19'dan 20'ye kıkmaması dernekleri ezici çoğunluktadır. Bir gün evvel "bölücülükle" suçladığı bir akıma, ertesi gün "böyle söylemek yanlış" deyiverir, gözkarpar.

Eleştiri - Özeleştir, ona yabancındır, ödü kopar. İşçiler önünde hatalarını, eksiklerinin tartışılmasını "moral bozucu" bulur. İnsanları birbirine düşman edip, böyle idare etmekten yanadır. Eleştiri yapını ne pahasına olursa olsun tecrit eder. İnsanları, yalan dolan, hile ve entrika bataklığına içine bulayıp, alıstırdıktan sonra, onun emin olur. Fikir tartışmalarında al edemediğine, kolayca "ajan", "provokatör", "Maocu" etiketini yapıştırıp, işin içinden sıyrılmasını "ince hesap" sayar. Böylece yaratıldığı bulanık ortam kısa da sürse ona yeter de artar. "TKP'i desteklemeyen herkes haindir!" diyecek kadar aşığıdır. Milyonlarca emekçiyi "hainlikle" suçlar.

Göz boyayıcıdır. 15-20 kişilik kadro ile 3-5 tane örgüt, komite grupur kurar. Sonradan "güçleniyoruz" der. Her hafta birkaç komite, dernek, grup batırır çıkarır ve işçi kitlelerini örgütlenmekten nefret ettirecek hale getirir. Burjuvazinin arayıp ta bulamayacağı bir örgüt anarşisi yaratarak, kitlelere ne yapacağını şaşırtır. Diğer yandan, bu şekilde sağa sola koşmak zorunda kalan kendi militanlarının canını çıkarır, onları eleştiremez, düşünenemeye hale getirir. Birkaç yüz kişi ile yapılıp, eylemleri derhal binlerle, onbinlerle anlatır. Bunları "burjuvaziyi kandırmak için" yaptığını savunur. Ama, aslında sadece kendini ve yığınları aldatır. Uluslararası işçi hareketine süreklilik yalan-yanlış bilgi verir, kandırır. Yığın örgütlerinin kendi aralarında ilişki kurmasını engellemeye çalışır. Ürkek-tir. Demokratik mücadele yöntemlerini kavramamıştır. Bu yüzden kendini hemen soyutlar. Kendi mili-

tanlarının başka fikir ve kurumlarla karşı karşıya kalmamasından müthiş kaçarak. Kendine güvenmediğinden, açık dövüş kaçığıdır.

Yabancı işçiler sorununu kesinlikle kavramamıştır. Böyle bir meselesi de olmamıştır. Tam yirmi yıldır Türkiye'de işçiler yurtdışındadır. Bu konuda henüz ciddi bir araştırma, tez getirmiş değildir. İlerkesin tekrarladığı "haklar tanınmalıdır" türünden gevezeliklerle vakit geçirmektedir. Son zamanlarda diğer işçi partilerinden tercüme yapılarak ezberlemektedir.

"İlerleme" ciğerinin kaç para ettiğini ortaya koyan birkaç tipik olay;

- Büyük İşçi Kurultayı arifesinde yapılmış olan TDF - ATTF görüşmelerinde taktiklerin tavır, alınan kararların açıklanmaması oldu. Geçmiş bir değerlendirilmesinin yapılması istenmişse de "bunun yararsız" olduğu söylediler, "özeleştir"den kaçtılar.
- Kurultay Hazırlık Komitesi'nde, FİDEF'in program ve tüzüğünü hazırlama görevini üstlerine aldılar. 1.5 ay savsakladıktan sonra yapmadılar. Eneski Sosyalizmden gelen bizler program ve tüzüğü son anda hazırlamak durumu ile karşı karşıya kaldık.
- Gene TDF - ATTF görüşmelerinde, Kurultay'dan hemen sonra hem TDF hem de ATTF örgütlerinin kapatılması kararlaştırıldı. TDF yaptığı IV. Genel Kurul'a kendini kapattı, ATTF hâlâ bu kararı uygulamış değil.
- Kurultay süresince ve hatta bugün önceden "İlerleme" "Halkçı - Devrimcileri" pazarlık yoluyla bir provokasyona geçirdi. "Halkçı - Devrimciler" de, adeta arayıp bulamadıkları bir fırsat gibi, bu provokasyonun üstüne yürüdüler ve bir birlik örgütünün daha baştan kurulmasını engellediler.
- 1977 1 Mayıs katliamını protesto ve CHP'yi 5 Haziran'da desteklemek amacıyla 14 Mayıs'ta yapılan yürüyüşü "İlerleme" boykot etti.
- Kurultay'dan sonra, Fransa ve İsviçre'deki bir dizi işçi federasyonu ve derneğinden gelen birlikte davranma önerilerine cevap vermek ve bu örgütlerle temasa geçmek isteyen FİDEF merkezinin bu davranışını engelledi.
- Mayıs 77'de İtalya'da yabancı işçi sorunları üzerine yapılmış olan Uluslararası Kongre'ye FİDEF'in katılmasını engelledi.
- 11/12 Haziran 1977 tarihinde yapılan FİDEF I. Temsilciler Kurulu'nda "İlerleme'nin FİDEF'e karşı vurdum duymaz tavrı dile getirildi. Ancak, bu tavır düzeltilceğine, tersine, FİDEF üyesi dernek militanlarından "MC'e direniş komiteleri", "Maden - İş komiteleri", "UDC ile dayanışma komiteleri" kurulmakla kalmadı, "Kurtuluş Gazetesi satış grupları" kurularak, tüm çalışmalar fiilen FİDEF dışına aktarıldı. Buna bir de TBÖK örgütünün de zaman zaman piyasaya sürülmesini de eklersek FİDEF üyelerinin nelerle meşgul edildiği ortaya çıkar.
- "Kültür geceleri" vb. eylemlerin yapılması da zamanla FİDEF dışına aktarıldı. Böylece FİDEF'in önemli maddi gelir kaynaklarından birine el kondu. Bir yandan derneklerin aidat göndermesi savsaklanırken, diğer yandan işçilerden üslenmeyecekleri derecede para (2000 DM civarında) sızdırmayı "Maden-İş'e yardım" paravanası altında başardılar. Sosyalizmin milyonları gibi, sorumsuzca bu işi fedakârlığını da çarçur ettiler.
- 11/12 Şubat 1978 tarihinde yapılan Eğitim Kurultayı'na TÖB - DER Genel Başkanının davet edilmesine önce "iyi" dediler, sonra —Türkiye'de TÖB - DER İstanbul şubesi olayları başgösterince— "bu bozguncuya bir mektup yazılсын davetive geri alınсын" dediler, geçirtemeyince, "Kurultay sırasında konuşurmayalım" parlak çekâllığı ileri sürdüler. Metin'ce(sıkı) GÜR'lemeleri tutmayınca perde arkasından provokasyon tezgâhladılar.
- 5/6 Kasım tarihli FİDEF II. Temsilciler Kurulu'nu boykot ettiler.
- Şubat 78 ortalarında Atina'da yapılmış olan Akdeniz Ülkeleri Barış Toplantısı'na FİDEF'in gitmesini engellemekle kalmadı, FİDEF

Merkezi'nden habersiz FİDEF adına boy gösterdiler.

Tüm bu olup bitenlere iki önemli tavır tuz biber ekti :

- "İlerleme'nin Milli Mesele konusundaki görüş ve tutumu; bilim dışı, ilkesiz iki yüzlüdür. Bir yanda kürte türküler çalar, diğer yanda "kürtlerin kilosu kaç" diyebilir. 11/12 Şubat tarihli Eğitim Kurultayı'na "kürtlerin sokulmaması" savunma cüretini gösterbildi. Milli Meseleyi, iktidarı aldıktan sonra "beşinci sırada" çözeceklerini ahmakça savunabilir. En can alıcı sorunlarımızdan biri olan Milli Mesele'nin derneklerde tartışılmasından ödü kopar. Kürt devrimcilerinin II. FİDEF Kurultayı'na verdikleri başarı mesajını hasıraltı eder, sonra da "bu arkadaşlarla gelecekte ilişkilerimizi düzelteceğiz" iki yüzlülüğünü yüzyı kızarmadan yapar. Böylece Milli Mesele'yi amortize edeceğini sanır.
- FİDEF'i kaybedeceğim korkusuyla, "İlerleme" II. Kurultay hazırlıklarını gene bir "Halkçılık Komitesi" ile denetimi altına alınca, bununla yetinmedi. Bizlerin görev almayacağını öğrenince cesaretlendi. Bu sefer II. Kurultay'da önerilecek olan II. Genel Yönetim Kurulu listesini, ve künyesi bizce çok iyi bilinen bir Finans - Kapital beslemesinin FİDEF Genel Sekreterliği'ne getirilmesi önerisinin buze yapılmasını diledi. Şark kurnazı "İlerleme" böylece geçmişinin hemen hemen herkesce karanlık olduğu bilinen bu kişinin suçlarını da bizim sırtımıza yıkmak ustalığını gösterecekti. Evdeki pazar karşısına uymadı.

II. FİDEF Kurultayı'nda, fare deliklerinden dökodu yapan, entrikalar çeviren "İlerleme" Avrupa seferleri açık dövüşe, işçi önünde davet edildi. "İlerleme" üstte olduğu halde sağında girme cesareti gösteremeyince, FİDEF'in artık bir ATTF olduğu açıkça ortaya çıktı. Yeni FİDEF, "İlerleme'nin örtüsü bir tekkesi olmuştur. İkinci gün Kurultay'a katılmanın hiç bir anlamı kalmamıştı. Çünkü, batakta savaş verilemezdi. Ancak, belendikçe batardık. Nitekim, 2. gün yapılan Kurultay Gece-si'nde, "Padişahım çok yaşa" "belgileri" bir kez daha bağrıldı. "İlerleme'nin mantığı buydu. Kendi kuyruğunu kendi ısıracaktı.

Tüm bu olup bitenler sadece bizim değil, daha çok sayıda militan işçinin gözlerini açmıştır. Bu bataklıkı terktemeye kararlı bir şekilde başlangıçlardır bile. "İlerleme'nin elli yıllık denemiş 2. kategori burjuva sosyalist yapısı yolu, program, bir yol da Enyeni Sosyalist kuşak Avrupa unsurlarına denemiş ve dişe vurulmuş oldu.

Ancak, herşeye rağmen kimileri bataklığa gömülü güttüler. Kimileri de bu çıkmazı tek çıkar yol görüyor, ya da gösteriyorlar. Bilmem hangi "Lenin-ci" taktiklerle "İlerleme'nin çürümüş burjuva yapısından pırl pırl proletarya sosyalizmi doğuracaklar. "CHP'den işçi sınıfı partisi olur demekle bunun ciddi bir farkı yoktur.

Bilineç çıkarılması ve defalarca vurgulanması gereken olay bizim bu batağa neden girdiğimizdir.

Evet, bu hataya neden düştük?

«Önemli nokta : Nasıl Kuvâim garubunun TSİP'nin kuyruğuna takılması Kuvâim'ni çöküşüne, dağılına ve buna karşılık TSİP'nin yükselişine denk düşerse, "bizlerin de, "İlerleme'nin peşine takılma-mız, Türkiye'de, "Eneski Sosyalist Hareketi", yenden dağılıp ve çöküşüne (Kuvâim tefvikatı, TSİP'den ayrılmalara, Ve VP'nin kuruluşu) buna karşılık "İlerleme'nin bir "Atılım" içinde olduğu döneme denk düşer. Buradan hemen şu çıkarılmalıdır : de-neysiz ve binbir entrikaya safca bakan "bizleri" olaylar sürüklemiştir. Gidici değiştirmek yerine, tabii olmak kaderimiz olmuştur. Oysa olayların kanunu: ilk ortak yan birisi "Eneski Sosyalizm" maskesi takınmış, öbürü tarihi "TKP" maskesini Uluslararası Hareket Dekorunda giymiş, kalp sosyalistlerdi, kavransaydı, görev bunu deşifre etmek olacaktı. Yani en azından ellerimizden ideoloji silahını bırakmayacak, onu ateşleyebilmek için yeni mevziler arayacak ve bulacaklardı da.

«İkinci nokta : 12 Mart'ı yaşayanlar genellikle 1965'lerden sonra doğan, gelişen sosyalist eğilimleri bu fırtınalı ortamda deneyip sınayabildiler. Sırf bu nedenle Türkiye'de "Eneski Sosyalist Hareket" öne geçmiştir. Çünkü, 12 Mart gelinceye kadar her fırsatta savunulan tezler, olaylarca doğrulanmıştır. Muhtıra verilmeden kısa bir süre önce bağımsız bir gazete niceliğine varabilen Eneski Sosyalist Hareket, olayların doğrulamasından dolayı 14 Ekim sonrası ilk ve en güçlü olarak filizlendi. Fakat maskeli ve toy liderler bu hareketi rezil ettiler.

«Bütün bunlara karşılık, tarihin paradoksu, en az 50 yıldır denemiş ve göçmenliği elle tutulmuş olan "TKP" hareketi 12 Mart'ı sıyrıkış atlatmış-tan, yeniden, 1965 sonrası göze bataca denemiş-ti. 12 Mart'ta her tevkifat vardı, ama "İlerleme" tevkifatı yoktu veya çok denek kadar azdı. Bunu "İlerleme" militanlarının ustalığına verebilir miyiz? Eğer 14 Ekim sonrası "Atılım" yapmaya karar vermemiş olsalar, belki verilebilirdi. Bizzat o "Atılım" 12 Mart öncesi Türkiye'de olmadıklarının veya TIP gölgesinde serinlediklerinin işaretidir. Bu bakımdan 50 yılın denemiş oportunist, 2. kategori eğilimi 12 Mart'ta dişlere değmediğinden 14 Ekim sonrası denemiş göründü. Bu pırl pırl yeni görünüşe, bir de üstündeki yaldızlar eklenince (uluslararası hareket pelesengi, "komünist" ismi) gözler kamastı. TIP denemiş, TSİP çökmektedir. Al, Ak Aydınlar 12 Mart'ta yenilmişlerdi. "Eneski Sosyalist Hareket" ise, yeniden dağılıp ugramıştı. Ge-riye denemiş olmak ve pek yaldızlı olmak gibi avantajlara sahip "TKP" kahyodur. Hepimizi, özellikle genç sosyalistleri bu durum etkilemiş ve pek çoğumuzu masum günahkârlar yapmıştır.»

«Hata Ne Anlama Geldi :

«En başta "Birlik" güzel dileği uğruna da olsa, "kendi düşüncemizi orda üst getirebiliriz" saf yü-rekliliğiyle de olsa, olay proletarya sosyalizmini 2. kategori - Burjuva Sosyalizmi lehine tasfiye etmek, susturmak sonucunu doğurmuştur. Çünkü, dağılık düzen, bölük pörçük bu gidis; burjuva sosyalizminin kanunlarına ve onun ruhuna (programına) teslim ol-mayı getirmiş, kendi proletarya sosyalizmi ideolo-jimiz gömmek kaçınılmaz olmuştur. Birleşme : bir meydan savaşının sentezi sonucu değil, dağılık bir hareketin bir kısmının teslim olmasıdır. Elbet teslim alan, ganimetini tasarruf hakkına sahiptir. Ve yenik savaşçı da ona tabidir.

«Bu sonuca ise, şu iki ana halkanın ihmaldinden varılmıştır : 1 — Prensip, program sapıklığı "düzeltililebilir" görmüştür. 2 — Pratikte, reorgani-zasyon halkası "İlerleme'nin oldu bittisine feda edilmiştir. Bunların önüne bizler "uluslararası hareket bölücü olmamak" telası ve "TKP" ile Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın ayrılmaz bir bütün olduğu sonuç gerçekliğini geçirdik. Elbet bu iki gerekçe de pratik, hayatın önümüze koyduğu somut verilerle yapılan bir değerlendirmenin sonucu değildir.

«İlerleme" önümüze kendi bayrağını, yani programı açmışken buna değışebilir umursamazlığı ile yaklaşıldı. Böyle yaparak karşıımızdaki eğilimin burjuva sosyalist karakterini örtmüş, önemsememiş oluyorduk. Sınıf, zümre zemini yerine ve onun önüne "komünist" kelimesini ve sözde "tarihi" olmasını geçirdik. Böylece Gotha birleşmesinde Marks'ın en az yüz yıl önce yaptığı uyarıyı dikkate almamış ol-duk.

«Eğer onlara, ilkelere üzerinde pazarlığa girişil-meyeceği daha başından söylenmiş olsaydı, bir ha-reket programı ya da ortak hareket için bir örgüt-lenme planı ile yetinmek zorunda kahlırlardı.» (Marks)

Bizde ta başından onlara "program düzeltilile-bilir" diyerek ilkelere üzerinde pazarlık yapılabileceğini söyledik. Onlar da bu pazarlığa kendi ilkeleri-nin kabul şartı ile razı olacaklarını her seferinde bildirmişlerdi. Böylece girişilen pazarlıkta baştan yenilmişti.

«Yeni bir TIP olayıyla mı karşı karşıyaydık? Babıalı karnası bir program olmasına rağmen, onun altında bulunmak o zamanlar pratikçe gerçekleşt-mişti. Ve pratik gelişimin sonucu TIP'ı, ideolojik meydan savaşının gerçekleştirileceği alan haline getirmişti. Oysa 1975'te durum bambaşkadır. 1965'ler yaşanmış ve eğilimlerin sınır çizgileri kesinleş-

miş ve durum kendini partileşmeler biçiminde gös-termiştir. "Atılım" yapan "İlerleme" yeni bir TIP olayı değildi, ama böyle görmek istedik. Çünkü, TIP döneminde o zamana kadar gerek olaylarca üstü örtülmüş gerekse yeni filizlenen eğilimlerin ayrışma dönemi idi. 1975 dönemi ise, bu ayrılmaların mantık sonucu olan partileşme dönemi idi. Yani değil iki dönemin benzerliğinden bahsetmek, tam tersi bir gelişme olduğundan birbirine karakterce zıt iki dö-nemdirler.

«İşte, Türkiye'yi derinlikle sınıf yapısıyla değil de görüntüleriyle kavrayan reel politikaya dayalı, bu temeller üzerine inşa edilmiş olan program, en kör göze bataca ortada durmasına rağmen bizler "uluslararası hareketi bölmeme" niyeti ile bu bataklığa biraz da "bilerek lades" örneği yöneldik.

«Öte yandan, pratikte, reorganizasyon, yani bir bakıma 12 Mart'ta kırılan yerden değil de, oldu bittilerin peşinden devam ettiğimiz için en can alıcı halkayı, atlamış, olduk. Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın reorganizasyon teklifi ile kendisinin "İlerleme'den ayrı olduğunu ısrarla belirtirken, bizler bunun ter-sini ispata çalıştık. Yayın organlarında açıkça reor-ganizasyon teklifinden dolayı "likidatörlük"le suç-lanan Dr. H. Kıvılcımlı'nın bu teklifini, soyut bir parti ismine feda ettik.

«Bütün bunların sonucunda ise, bizler enerji ve gayretimizle sekte ve entrikacı olan "İlerleme" si-yasetine itibar kazandırdık. Bütün enerjimiz onların değerirmesine ya tasdı. Şimdi bu "bataklıktan çıkış-tan" ilk planda onlar güçlü —bizim kazandırdığımız itibar sayesinde— bizler ise, iki yıl silahlı savaş-ışımızdan dolayı zayıf ve dağılmış.

«Ve geçen iki yıl bütün enerji ve gayrete rağmen, eğer proleter yapımızı koruyorsak "İlerleme" siyaseti içinde tecrite uğramamak ve sonunda püs-kürtülmekten kaçınılamayacağını göstermiştir.

«Şimdi 12 Mart sonrası denemiş görünen aslında 50 yıldır 2. kategori olaylarıyla denemiş olan, bu eğilimi kendi deneyimizle tındık. İşçi sınıfı içinde sendikalizme, sendika ağlarına tutun-dukları, pratik politikada sıkı bir CHP takipçisi ol-dukları, 141-142 bahanesi ve "komünist" mazere-tiyle, açık doğuştan kaçıp, entrika, dedikodu, ah-bap çavuşluk üzerine ilişkileri temellendirdiklerini daha iyi kavramış bulunuyoruz. (Eleştiri)

Buna karşın "İlerleme" bizlerin bu batakın çıkışını bugüne dek gizlemeye çalıştı, çalışıyor. On-ların bu saray entrikasına da bozacağı. Burjuva sosyalist 2. kategori karakterlerini deşifre etmek, takınmış oldukları "İşçi Sınıfı Partisi" veya "Komü-nist" maskesini emekçi halkımızın ve işçi sınıfı-mızın içinde ve önünde yüzlerinden söküp indirmek bo-yun borcumuzdur.

Hicbir burjuva oyun ve entrikası, öldürtme teh-ditleri, bizi, inandığımız Eneski Sosyalizm zeminin-de işçi sınıfı bayrağını yükselerde dalgalandıran Vatan Partisi'nin açmış olduğu İkinci Kurtuluş Sa-vası yolunda kararlılıkla yürümekten ve işçi sınıfı-mızın kurtuluşu için savaşmaktan alıkoymayacak-tır. Bu bayrak altında emekçi halkımızın vefakâr evlâtları olduğumuzu bir kez daha dosta düşmana göstereceğiz.

NEDEN VATAN PARTİSİ?

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın takdirine ve onayına sunduğumuz otokritikimizin (öz - eleştiri-mizin) kendisi aynı zamanda Vatan Partisi'ne yö-nelişimizin açık gerekesidir. Bu bakımdan uzun sö-zün kısısı : Vatan Partisi saflarına yönelik aslında bir zemin değışirme değil, bir hatanın telafisiyle eski zemine dönüşür.

Bir yandan "İlerleme" siyaseti ile pratik, prensip ayrılmakmış çevremize yayanen, öte yandan iki yıl Vatan Partisi'nden kopukluğumuzu gidermek için çalışacağız. Bu "kırklar meclisi"nde tek can kalsak dahi, emekçi halkımız için son nefesimize kadar savaşmayı başta gelen görev bileceğiz.

YAŞASIN VATAN PARTİSİ!

YAŞASIN EMEKÇİ HALKIMIZIN
İKİNCİ KURTULUŞ SAVAŞI.

Haydar DİKME
Recep GENÇ
Ercüment TOKER
19 Haziran 1978

Sovyetler Birliği halkları halkımızın

(Başarafa 1. Sayfada)

Birliği Türkiye için tehlike değildir" dedi. Parababalari Ecevit'e : "Komünist!, yurdumuzu Sovyetler Birliği'ne satıyorsun" diyebildiler mi? Diyemediler, çünkü :

Birincisi : Türkiye halkı artık bu masalları dinlemiyor. İkinci-si : Yıllar boyu Türkiye yoksul halkının kanını, iliğini emperyalist-lere peşkeş çeke çeke yurdumuzu yolesine bir azgın bunalmı düşür-düler ki, bu vatan satıcılar, bugüne kadar Sovyetler Birliği'ne küfür etmelerine rağmen, şimdi ettikleri küfürleri yalama pahasına "aca-ba üç - beş kuruş alıp ta şu bunalmıda nasıplenebilir miyiz?" diye düşünüyörlar.

Bugüne kadar "bölücülüğ"ün, "anarşi'nin kaynağını Sovyetler Birliği'nde arayan burjuva basını, Ecevit'in gezisini öve öve bitire-miyor. Küfür, karalama işini finans - kapitalin "sol" görüntülü Ay-dınlık gazetesine yaptırıyorlar.

Ecevit'in Sovyetler Birliği gezisi emperyalist dünyadaki gelişme-lerden bağımsız mıdır?

Elbette değildir. Ve Türkiye emperyalist ölkelere göbeğinden bağ-lı kaldıkça da olamaz. Bir kere CHP, finans - kapitalistlerle uzlaşa-rak hükümet olduktan sonra finans - kapitalin siyasetine tamamen bağlı olarak davranmaktadır. Bunalmın derinliği CHP'nin reformist çözüm önerilerini dışlamaktadır. CHP'li bir hükümet tamamen para-babalarımın istek ve emirlerini uygulamaktadır. Sovyetler Birliği ge-zisinden önce uluslararası para şirketleri ile anlaşıp varımız çoğumuz ipotek edilmiştir. ABD, Almanya ziyaret edilip el - etek öpülmüş, yerli finans - kapitalistler adına sadakat yeminleri ve anlaşmalar ya-pılmıştır. Bu kadar kulluktan sonra artık emperyalist ağababalar da, yerli parababaları da "solcu" Ecevit'in bu kadarcık solculuğuna göz yumabilirler. Ayrıca yummaları da gerekir. Çünkü, hem halk Ecevit'in uygulamaları karşısında "solcu"luğunu böylece unutmaz, hem de Ecevit'in "solcu" misyonu ile Sovyetler Birliği'nden birkaç kuruş na-

siplenmiş olurlar. Bir de işin diğer yanı emperyalizmin kendi içinde gelişen buhran, bu kadarcık kaçamaklara istese de istemese de göz yummasını kaçınılmazlaştırıyor.

Menderesün dramını, Demirel'in komedisini hatırlayalım. ABD'nin desteği ile Menderes iktidar olduktan sonra kendisini bunalmıdan kurtarmayan ABD'ye blöf ve şantaj başlamıştı. Sovyetler Birliği'ne gideceğini ilan etmişti. Bu blöfünün ardından uçak kazasından ıesa-düfen kurtuldu. Eyle çekilmekten ise tesadüfen kurtulmadı. Ya De-mirel? 1970 yılı aniden anti - emperyalist kesiliverdi. Menderes'in dersini almaması olacak ki, Sovyetler Birliği'ni ziyaret etme lafi edin-ce ağababalarım kızdırıverdi. İpten kellesini, şapkasını alıp kaçarak zor kurtardı. Ecevit bu deneyleri iyice sindirmişe benziyor. Önce em-peryalistlerle bağımlılığımızı pekiştirir. NATO'ya bağımlılığımızı beş vakit ezan okur gibi okudu. Ondan sonra, alkışlarla Sovyetler Birli-ğinin yolunu tuttu.

GEZİ NELER SAĞLADI?

Bugün emperyalizm dünya barışını tehdit etmeye devam etmek-tedir. Dünya barışının korunması, insanlığın önünde duran en önemli görevdir. Bu görev, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, tüm sosya-list ölkelerin ve dünya sosyalist hareketinin aktif bilinci bir müca-delesiyile başarılmaktadır. İşte Ecevit'in gezisi bu gereği bir kere daha kanıtlamıştır. Sovyetler Birliği'nin dünya barışının korunması ve geliştirilmesi için ne denli caba sarfettiği görülmüş, ortak siyasî belgenin temelini bu konu oluşturmıştır. Emperyalizmin savaş kış-kırtıcısı yüzü Türkiye halkınca, gezi boyunca Sovyetler Birliği'nin gös-terdiği yakın dostça ilgi ve dünya barışına verdiği önem sonucu gö-rülmüştür. Bu en önemli kazançtır.

Halkımız lafa değil somut işe bakar. Bu güne kadar emperyalist ölkelerin "dostluk" kisvesi altında yaptıkları, mallarımızı yok paha-sına satın alan, kendi malını değerinin üstünde fiatla satan ticaret sömürüsü, "montaj" sanayi yardımı ile sanayimizi bataltmaları artık daha iyi görülmektedir. Ve yine Sovyetler Birliği'nin ağır sa-nayinin gelişmesine hizmet eden ekonomik yardımlarının değeri da-ha iyi anlaşılmalıdır. İşsizliği yok edecek, pahalılığa son verecek ağır sanayin kurulmasında gerçek dost Sovyetler Birliği'dir.

Tek sözle, Sovyetler Birliği'nin halkımızın gerçek dostu olduğu görülmüştür. Bu dostluğun gelişmesini, pekişmesini "Komünizm" tüccarları ve CIA "sosyalist"leri engelleyebilirler mi?

TEKSTİL'de oynanan oyunlar ve Devrimci muhalefet

(Başarafa 6. Sayfada)

Genel Merkez'e karşı mücadele için değil, kendi tabanını kaybetmemek ve oy toplamak için Tekstil Sendi-kası Genel Merkezi önünde çadır kurmuşlardır.

Bu çadırlara bakılırsa amaçla-rı tasfiyeciliğe karşı olmak ve ol-mıyan şube kongrelerinin olmasını savunmak. Gerçeklere baktığımızda ise Topkapı ve Mahmut Paşa şube-lerinde tasfiyeciliği yapan, Bakırköy şubesi ikinci kongresinde kongreyi Genel Merkezle birlikte erletletp çoğunluğu tasfiye eden, Bursa şube kongresinde CHP'li gibi gözüktük Genel Merkez ile birlikte Vatan Part'i'li ve TIP'li işçileri listeden silen yine bu çadrcılardır.

Kongreleri Genel Merkezle bir-likte ertelenen yine bunlardır. Be-yoğlu'nda, Edirne'de yapılan ıhraç-lardan sonra niye direnmiyorlar da bu insanlar, Bakırköy şube kongresi sırasında direniyorlar. Gayet açık oy dilencilik yapmak için...

Ama artık işçiler gerçekleri gö-rüyorlar. Eğer işçileri çok bilingsiz sanıyorlarsa kendilerini aldatıyor-lar.

Sosyalistlerin Genel Merkez Yü-rütme ve yönetimine gelmesini sa-vunun DİSK TEKSTİLDE DEVRİM-

Cİ BİRLİK GRUBU bu güne kadar örgütün bütünlüğünü ve demokratik olarak kongrelerin yapılmasını sa-vunmuştur. Edirne kongresinde ken-dilerinden 8, İlerlemiden 3 kişi ih-raç edildiği ve İlerleme 7 oy ile kongreyi kazandığı halde sırf kong-relerin yapılmasını engellemek için kongreye itiraz etmemişler. Ve bu güne kadarki eleştirilerinde ör-güte zarar gelmemesine dikkat et-mişler.

ÇADIRCILAR ve Genel Merkez sendikadan ümidi kestikleri için sendikamın dağılmasını da istemektedirler. Genel Merkez elinden ge-len ardına koymamakta, İlerleme-ciler ise bir yandan sendikayı mah-kemeye teslim etmek için uğraşır-ken bir yandan da devrimci şube başkanlarını yalan ve iftira ile yı-pırtmaya çalışmaktadırlar. ÇADIR-CILARIN buradaki amacı DİSK'e başlı Keramik - İş'e rağmen Beton - İş'i Asis'in karşısına Ağaç - İş'i kurdukları gibi Tekstil'e rağmen bu-şkolunda ayrı örgütlenmeye git-mektir, daha sonra da ayrı konfe-darasyon kurmak niyetindedirler. Her şeyde olduğu gibi yaptıkları zorlu mücadele yerine işçi kolayına kaçmaktadırlar. Onlar için işçi sınıfının bölünmesi önemli değildir. Onlar için önemli olan küçük de olsa bir dükkân sahibi olmaları.

Sendikayı bu bunalmıdan ve sa-nık eğilimlerden bugün için ancak DİSK - TEKSTİL'DE DEVRİMCI BİRLİK GRUBU'nun yönetime gel-mesi ve işçi sınıfı prensiplerini ha-yata geçirmesi kurtaracaktır.

DİSK NEYİ YAPMAMALI?

Son durumda DİSK, Tekstil Sen-dikası'na el koymuştur. Bu sevindi-ricidir. Ama bildiride Genel Kuru-lun 26 - 27 Temmuz'da DİSK güven liğinde yapılacağı, yapılmıyan şube kongrelerinin ise yapılması için ça-ışılacağından bahsediliyor.

Burada kaypak bir ifade var-dır: yapılması için caba sarfedile-cektir. Bizce caba sarfetmekten öte Tekstil Sendikasında tabanın temsil edilebilmesi ve sendikamın tamir edilemeyecek yaralar alma-ması için ertelenen şube kongrele-ri, mutlaka DİSK güvenliğinde ya-pılmalıdır.

Yoksa bu güne kadar gerici Ge-nel Merkez'in çeşitli manevralarla başaramadığını DİSK yapmış ola-caktı. Bu da DİSK'e zarardan baş-ka bir şey getirmez.

DİSK - TEKSTİL'DE
DEVİRİMCI BİRLİK
GURUBU'ndan
VATAN PARTİLİ
İŞÇİLER